

ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сітак І.Л.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Впровадження комплексної системи забезпечення економічної стійкості промислового підприємства потребує розробки відповідних інструментів оцінки її рівня та динаміки змін, що дозволить прогнозувати економічну стійкість і оперативно регулювати обсяги і структуру витрат на її забезпечення, якісно впливати на загальний фінансовий стан конкретного промислового підприємства та є гарантом його економічного зростання.

Особливо гостро постає проблема забезпечення та підтримки економічної стійкості підприємств машинобудування, тому, що лише економічно стійке підприємство може ефективно використовувати свої можливості задля отримання оптимального рівня прибутку та подальшого розвитку.

Економічна стійкість безпосередньо пов'язана з ефективністю функціонування підприємства і в значній мірі залежить від результативності кругообігу на фазах капіталу (залучення, розподілу, використання). Важливою вимогою підвищення достовірності оцінки фінансової стійкості є коректне використання кількісно-якісного підходу. У зв'язку із зазначеними особливостями оцінки процесу кругообігу капіталу на підприємствах виникає потреба в розробленні комплексних методичних засад визначення фінансової стійкості сучасних суб'єктів господарювання. Сучасні системи показників оцінки фінансової стійкості суб'єктів господарювання повинні в першу чергу бути зорієнтовані на ширше урахування нематеріальних активів підприємства та використання широкого, структурованого переліку показників для їх оцінки. Економічну стійкість пропонується визначати на основі трьох показників: коефіцієнту фінансової стійкості підприємства, котрий може використовуватися на різних підприємствах з метою оперативного і стратегічного управління грошовими потоками і своєчасного виявлення негативних моментів в цьому процесі; інтегрального показника фінансового стану підприємства в значній мірі підходить для оперативного та стратегічного управління на великих підприємствах, акції яких котируються на фондових ринках; індикатору фінансової стійкості, котрий можна застосовувати на підприємствах, які не мають зв'язку з фондовим ринком, і не залучають зовнішній капітал.